

दानियलको पुस्तक - अठासी नम्बर

झूटा पछिल्लो वर्षाको पर्दाफास: सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि सुरु हुने भविष्यसूचक यात्रा

Jeff Pippenger

2024-02-21

स्वर्गदूत तल ओर्लँदा आरम्भ हुने परीक्षाको प्रक्रियालाई स्वर्गदूतको हातबाट पुस्तक लिएर खाने कि नखाने भन्ने परीक्षाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। सन्देश खान छनौट गर्नेहरू त्यसपछि एउटा निराशाका लागि नियत गरिएका थिए, जहाँ खान इन्कार गर्ने समूहचाहिँ पछाडि छोडियो। खानुपर्ने सानो पुस्तकले सन्देशसम्बन्धी “ज्ञानको वृद्धि” लाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जुन पहिलोपटक “अन्त्यको समयमा” 1798 वा 1989 मा खोलिएको थियो, र त्यसपछि पछि त्यस्तो सन्देशको रूपमा औपचारिक बनाइयो जसले त्यसबेला जीवित पुस्तालाई उक्त बढेको ज्ञानको ज्योतिप्रति उत्तरदायी ठहराउने थियो। दुवै इतिहासमा, इस्लामसम्बन्धी भविष्यवाणी पूरा भएपछि, स्वर्गदूतको हातमा भएको खानुपर्ने सन्देश या त ग्रहण गरियो या अस्वीकार गरियो। यदि पुस्तकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश अस्वीकार गरियो भने, त्यसो गर्नेहरू, र अझै पनि आफूहरू परमेश्वरका चुनिएकाहरू नै भएको दाबी कायम राख्न खोज्नेहरू, नक्कली उत्तर वर्षाको सन्देश उत्पन्न गर्न बाध्य हुन्छन्।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, एडभेन्टवादका पुस्ताहरूका विगतका विद्रोहहरू फेरि एकपटक परीक्षाका विषयहरू बनाइए। हबकूक अध्याय दुईले त्यहाँ प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा घट्ने एक विवादलाई चिन्हित गर्दछ, जुन दस कन्याहरूको दृष्टान्तसँग समानान्तर एक भविष्यवाणीरेखा हो। जब चौकीदारले दस कन्याहरूको दृष्टान्तको इतिहासमा आफूले के उत्तर दिनुपर्छ भनी सोध्यो, तब उसलाई “दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पार” भनी आज्ञा दिइयो। मिलेराइट इतिहासका चौकीदारहरूले १८४२ मा १८४३ को चार्ट तयार पारे, र त्यसको निर्माण एक मार्गचिह्न बन्यो। हबकूक २ को “दर्शन” — जो पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पारिएको थियो — अन्त्यमा बोल्नु थियो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ को केही समयपछि, तेस्रो धिक्कारको इस्लामको गतिविधिलाई चिन्नेहरूलाई यर्मियाका “पुराना मार्गहरू” तर्फ फर्कन र तिनमै हिँड्न अगुवाइ गरियो। ती “पुराना मार्गहरू” ले प्रकाशको पुस्तक अध्याय ८, पद १३ का तीन धिक्कारहरूले इस्लामको भविष्यसूचक भूमिकालाई प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने कुरा पहिचान गराए। त्यसको तुरुन्तै पछि, Future for America ले हबकूक अध्याय २ का दुई चार्टहरू पुनरुत्पादन गर्न थाल्यो, ठीक त्यही समानान्तर इतिहासको बिन्दुमा जहाँ मिलेराइटहरूको इतिहासमा १८४२ मा १८४३ को चार्टको निर्माणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक मार्गचिह्नका रूपमा ती दुई चार्टहरू प्रस्तुत गरिएका थिए।

“मे 1842 मा, बोस्टन, [म्यासाचुसेट्स] मा एउटा महासभा आह्वान गरियो। यस सभाको उद्घाटनमा, हेभरहिलका भाइहरू चार्ल्स फिच र अपोलोस हेलले दानिएल र यूहन्नाका चित्रात्मक भविष्यवाणीहरू, जसलाई उनीहरूले भविष्यसूचक सङ्ख्याहरू सहित कपडामा चित्रित गरेका थिए, तिनको परिपूर्तिसहित प्रस्तुत गरे। भाइ फिचले महासभाको सामु आफ्नो चार्टबाट व्याख्या गर्दै भने, यी भविष्यवाणीहरूको जाँच गर्दा उनले यस्तो प्रकारको कुनै कुरा, यहाँ प्रस्तुत गरिएको जस्तै, तयार गर्न सके यसले विषयलाई सरल बनाउने र श्रोतासमक्ष प्रस्तुत गर्न उनलाई अझ सजिलो हुने ठानेका थिए। यहाँ हाम्रो मार्गमा अझ बढी ज्योति थियो। यी भाइहरूले त्यही काम गरिरहेका थिए, जुन प्रभुले 2,468 वर्षअघि हबकूकलाई उनको दर्शनमा देखाउनुभएको थियो, यसो भन्दै, ‘दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट गर, ताकि जसले त्यसलाई पढ्छ ऊ दौडोस्। किनकि दर्शन तोकिएको समयको निम्ति अझै बाँकी छ।’ हबकूक 2:21”

“यस विषयमा केही छलफलपछि, यसजस्तै तीन सय वटा लिथोग्राफ गर्ने प्रस्ताव सर्वसम्मतिले पारित गरियो, जुन चाँडै पूरा पनि भयो। तिनलाई ‘४३ का चार्टहरू’ भनिन्थ्यो। यो अत्यन्त महत्त्वपूर्ण सम्मेलन थियो।” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

“‘मूल विश्वास’मा दृढ रहँदा दोस्रो आगमनका प्रवचनकारहरू र पत्रिकाहरूको संयुक्त साक्षी यही थियो कि चार्टको प्रकाशन हबक्कूक २:२, ३ को परिपूर्ति थियो। यदि चार्ट अगमवाणीको विषय थियो (र जसले यसलाई इन्कार गर्छन्, तिनीहरू मूल विश्वास त्याग्छन्), भने यसबाट यो निष्कर्ष निस्कन्छ कि २३०० दिनको मिति गणना गर्ने वर्ष ई.पू. ४५७ नै थियो। १८४३ पहिलो प्रकाशित समय हुनु आवश्यक थियो, ताकि ‘दर्शन’ले ‘ढिलो गरून्,’ अथवा त्यहाँ एक ढिलाइको समय होस्, जसमा मध्यरातको पुकारद्वारा जगाइनु ठीक अघि कुमारीहरूको समूह समयको महान् विषयमा ऊँच्ने र सुत्ने थियो।” — James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.

“अब हाम्रो इतिहासले देखाउँछ कि विलियम मिलरले प्रयोग गरेका त्यही कालक्रमसम्बन्धी चार्टहरूबाट शिक्षा दिने सयौं जना थिए, र तिनीहरू सबै एउटै धाराका थिए। त्यसबेला सन्देशको एकता एउटै विषयमा केन्द्रित थियो—एक निश्चित समयमा, अर्थात् १८४४ मा, प्रभु येशूको आगमन।” Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

१८४३ र १८५० का चार्टहरूको पुनर्मुद्रण, सेप्टेम्बर ११, २००१ पछिको तत्कालीन इतिहासमा, १८४२ मा १८४३ को चार्टको प्रकाशन जत्तिकै हबक्कूक २ को परिपूर्ति थियो। तालिकाहरूको निर्माण हबक्कूक अध्याय २ को वर्णनको एक अंश हो, र यो हुनैपर्थ्यो। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा १८६३ को विद्रोह फेरि एकपटक ती लाओडिसियाली एडभेन्टिस्टहरूद्वारा दोहोराइयो, जसले यर्मियाका “पुराना मार्गहरू” तर्फ फर्किन अस्वीकार गरे।

“शत्रुले हाम्रा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूको मनलाई यी अन्तिम दिनहरूमा अडिग उभिन तयार पारिने जनसमूहलाई सिद्ध पार्ने कार्यबाट विमुख गराउन खोजिरहेको छ। उसका कुतर्कहरू मनहरूलाई यस घडीका जोखिमहरू र कर्तव्यहरूबाट टाढा लैजानका निम्ति रचिएका छन्। ख्रीष्टले आफ्ना जनका निम्ति यूहन्नालाई दिन स्वर्गबाट ल्याउनुभएको ज्योतिलाई तिनीहरूले अत्यल्प मूल्यको ठान्छन्। तिनीहरूले हाम्रो सामुने नै रहेका दृश्यहरू विशेष ध्यान दिनुपर्ने पर्याप्त महत्त्वका छैनन् भनी सिकाउँछन्। तिनीहरूले स्वर्गीय उत्पत्तिको सत्यलाई निष्प्रभावी बनाउँछन्, र परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूको विगतको अनुभवबाट वञ्चित गरी, त्यसको सट्टा झूटो विज्ञान दिन्छन्। ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: बाटाहरूमा उभिएर हेर, र पुराना मार्गहरूका विषयमा सोध, जहाँ असल बाटो छ, त्यही बाटोमा हिँड।’ [यर्मिया ६:१६.]”

“हाम्रो विश्वासका जगहरू उखेल्न कसैले पनि नखोजो,—ती जगहरू जुन हाम्रो कार्यको आरम्भमा, वचनको प्रार्थनापूर्वक अध्ययनद्वारा र प्रकाशद्वारा राखिएका थिए। यी जगहरूमाथि हामीले पचास वर्षभन्दा बढी समयदेखि निर्माण गर्दै आएका छौं। मानिसहरूले आफैले कुनै नयाँ मार्ग भेटाएको, वा पहिले राखिएको भन्दा अझ बलियो जग बसाल्न सक्ने ठान्न सक्छन्; तर यो ठूलो छल हो। ‘राखिएको बाहेक अर्को जग कसैले बसाल्न सक्दैन।’ [१ Corinthians ३:११.] विगतमा, धेरैले नयाँ विश्वास निर्माण गर्न, नयाँ सिद्धान्तहरू स्थापित गर्न प्रयास गरेका छन्; तर तिनीहरूको निर्माण कति समय टिक्छो? त्यो चाँडै नै ढल्यो; किनकि त्यो चट्टानमाथि स्थापित गरिएको थिएन।” Testimonies, volume ८, २९६, २९७.

यर्मियाले “पुराना मार्गहरू” मा हिँड्नु भनेको “विश्राम” पाउनु हो भनी चिनाउँछन्, र त्यो विश्राम “पछिल्लो वर्षा” हो, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा राष्ट्रहरू क्रोधित हुँदा, न्यूयोर्क सहरका ठूला भवनहरू ढलेका बेला, सुरु भयो। त्यसपछि सन्देश ग्रहण गर्नेहरू हबक्कूकका ती पहरदार भए, जसलाई “दर्शन लेख, र त्यसलाई स्पष्ट पार” भनिएको थियो। यर्मियाले “विश्राम” को समयमा, जुन “पछिल्लो वर्षा” हो, यही उही पहरदारहरूलाई चिनाउँछन्।

यसरी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, बाटाहरूमा उभिएर हेर, र प्राचीन मार्गहरूको विषयमा सोध, कहाँ असल बाटो छ; त्यसैमा हिँड, अनि तिमीहरूले आफ्ना प्राणका निम्ति विश्राम पाउनेछौ। तर तिनीहरूले भने, हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं। साथै मैले तिमीहरूमाथि पहरदारहरू खडा गरेँ, यसो भन्दै, तुरहीको आवाज सुन। तर तिनीहरूले भने, हामी सुन्नेछैनौं। यर्मिया ६:१६, १७.

तिनीहरूले फुक्नुपर्ने तुरही मिलेरवादी इतिहासमा दोस्रो हायको छैटौँ तुरही हो, र अन्तिम दिनहरूमा त्यो तेस्रो हायको सातौँ तुरही हो। हबक्कूकका पहरदारहरू, जो यर्मियाका पहरदारहरू हुन्, चेतावनीको सन्देश फुक्छन्, जुन १८८८ को विद्रोहमा अस्वीकार गरिएको थियो। १८८८ मा अस्वीकार गरिएको छैटौँ तुरही लाओडिसियाका निम्तिको सन्देश थियो।

“हामीलाई ए. टी. जोन्स र ई. जे. वैगनरद्वारा दिइएको सन्देश लाओडिसियाको मण्डलीका लागि परमेश्वरको सन्देश हो, र धिक्कार त्यस व्यक्तिलाई, जसले सत्यमा विश्वास गर्ने दाबी त गर्छ, तर परमेश्वरदत्त किरणहरू अरूहरूमा प्रतिबिम्बित गर्दैन।” The १८८८ Materials, १०५३.

१८८८ को सातौँ तुरहीको सन्देश पहिलो पटक १८५६ मा लाओडिसियालाई सुनाइयो, र त्यसपछि लाओडिसियाको सन्देशलाई “सात समय” का बढ्दो प्रकाशको सन्दर्भभित्र राखियो। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, यर्मियाहका प्राचीन मार्गहरूतर्फ फर्कन र पछिल्ला वर्षाको सन्देश प्राप्त गर्ने उद्देश्यले तिनैमा हिँड्न गरिएको आह्वानमा, लाओडिसियालाई दिइएको सन्देशको रूपमा प्रस्तुत गरिएको सातौँ तुरहीको चेतावनी-सन्देश, तथा जगहरूको प्रतीक “सात समय” समावेश थियो।

पावलका लेखनहरूमा वर्णित प्रबल भ्रम उत्पन्न गर्ने अगमवाणीले पहिचान गरेको “झूट” सन् १९३१ मा, भविष्यवाणीको मृत्यु भएको सोह्र वर्षपछि, लाओडिसियन एड्भेन्टवादको तेस्रो पुस्ताभित्र स्थापित गरियो। तेस्रो पुस्तामा प्रवेश गरेको त्यो “झूट” अगमवाणीअनुसार “तम्मूजका लागि विलाप गर्ने स्त्रीहरू” भनेर चित्रित अवधिमा अवस्थित छ, र यसकारण यो झूटा पछिल्लो वर्षाको सन्देशसँग सम्बद्ध छ।

“झूट” कसरी फैलाइयो भन्ने विवरण बुझ्नुपर्छ, र अन्त्य-समयको भविष्यवाणीमा “झूट” को भविष्यसूचक भूमिकालाई पनि बुझ्नुपर्छ। उत्तरवर्षाको समयमा, अर्थात् एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने समयमा, यरूशलेममाथि शासन गर्ने ठट्यौला मानिसहरूले, इजकिएल अध्याय आठमा “तम्मूजका निम्ति विलाप गर्ने स्त्रीहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं, एड्भेन्टवादको तेस्रो पुस्तामा एउटा झूटा उत्तरवर्षाको सन्देश सृजना गरे। तिनीहरूको झूटा उत्तरवर्षाको सन्देशलाई इजकिएलले एउटा झूटो जग, सुरक्षाको झूटो पर्खाल, र झूटो शान्ति र सुरक्षा सन्देशको रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गरेका छन्।

के तिमीहरूले व्यर्थ दर्शन देखेका छैनौ, र झूटो भविष्यवाणी बोलेका छैनौ, जबकि तिमीहरू भन्छौ, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ”; यद्यपि मैले त बोलेको छैनँ? यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तिमीहरूले व्यर्थ कुरा बोलेका छौ र झूट देखेका छौ, त्यसैले, हेर, म तिमीहरूका विरुद्धमा छु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। र मेरो हात ती अगमवक्ताहरूका विरुद्धमा हुनेछ, जसले व्यर्थ देख्छन् र झूटो भविष्यवाणी गर्छन्; तिनीहरू मेरा मानिसहरूको सभामा रहनेछैनन्, न त इस्राएलको घरानाको अभिलेखमा लेखिनेछन्, न त इस्राएलको देशमा प्रवेश गर्नेछन्; अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु परमेश्वर हुँ। किनभने, साँच्चै किनभने तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई बहकाए, यसो भन्दै, “शान्ति”; जबकि शान्ति थिएन; र कसैले एउटा पर्खाल बनायो, अनि हेर, अरूहरूले त्यसलाई काँचो मसिनाले लेपे: तिनीहरूलाई भन, जसले त्यसलाई काँचो मसिनाले लेप्छन्, कि त्यो ढल्नेछ: त्यहाँ मुसलधारे वर्षा हुनेछ; र हे ठूला असिनाका ढिक्काहरू, तिमीहरू झर्नेछौ; र आँधीबेहरीको बतासले त्यसलाई च्यात्नेछ। हेर, जब पर्खाल ढलिसकेको हुनेछ, के तिमीहरूलाई यसो भनिनेछैन र, “तिमीहरूले लेपेको त्यो लेपन कहाँ छ?” यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: म आफ्ना क्रोधमा आँधीबेहरीको बतासद्वारा त्यसलाई च्यातिदिनेछु; र मेरो रिसमा मुसलधारे वर्षा हुनेछ, र मेरो प्रचण्ड क्रोधमा त्यसलाई नाश गर्न ठूला असिनाका ढिक्काहरू पर्नेछन्। यसरी म त्यस पर्खाललाई, जसलाई तिमीहरूले काँचो मसिनाले लेपेका छौ, भत्काइदिनेछु, र त्यसलाई भूमिसम्म झारिदिनेछु, यहाँसम्म कि त्यसको जग नै उधारिनेछ; र त्यो ढल्नेछ, र तिमीहरू त्यसैको बीचमा नष्ट हुनेछौ: अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। यसरी म आफ्नो क्रोध पर्खालमाथि र त्यसलाई काँचो मसिनाले लेपेहरूमाथि पूरा गर्नेछु, र तिमीहरूलाई भन्नेछु, “पर्खाल अब रहेन, न त त्यसलाई लेपेहरू नै रहे;” अर्थात्, यरूशलेमको विषयमा भविष्यवाणी गर्ने इस्राएलका ती अगमवक्ताहरू, र त्यसका निम्ति शान्तिका दर्शन देखेहरू, जबकि शान्ति थिएन, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। इजकिएल १३:७-१६।

यशैया अध्याय अठ्ठाइस र उनन्तीसमा यरूशलेमका ठट्टा गर्ने मानिसहरूले जसको आडमा आफ्ना छलकपट र झूट लुकाउँछन्, त्यसको अन्ततः “उर्लदो कोर्” द्वारा न्याय गरी नाश गरिन्छ।

म न्यायलाई नाम्रे डोरीअनुसार ठहराउनेछु, र धार्मिकतालाई साहुलअनुसार; अनि असिनाले झूटको शरणस्थान बहाइदिनेछ, र पानीले लुक्ने ठाउँलाई डुबाउनेछ। अनि तिमीहरूको मृत्यु-सँगको करार रद्द गरिनेछ, र अधोलोक-सँगको तिमीहरूको सम्झौता स्थिर रहनेछैन; जब उर्लदो प्रहार त्यहाँबाट बितेर जानेछ, तब तिमीहरू त्यसद्वारा कुल्चिइनेछौ। यशैया २८:१७, १८।

यशैयाको “उर्लदो कोर्” इजकिएलको “उर्लदो वर्षा” हो, जुन तिनीहरूमाथि ल्याइन्छ जसले “झूटो शकुन हेरका” छन्, “व्यर्थ दर्शन” प्रस्तुत गरेर र “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ” भनी दाबी गरेर, जबकि परमप्रभुले “बोल्नुभएको थिएन।” प्राचीन मानिसहरूले लुकेर बस्ने “झूट” लाई त्यस्तो कुराका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ जसलाई तिनीहरू परमप्रभुले भन्नुभएको थियो भनी दाबी गर्छन्, त्यसैले त्यो परमेश्वरको वचनसम्बन्धी “झूट” हो। या त तिनीहरूले परमेश्वरको वचनबाट आएको कुनै सिद्धान्तलाई त्रुटि ठहराएका छन्, वा तिनीहरूले बाइबलको कुनै सिद्धान्तको विषयमा परमेश्वरले उनीहरूको बुझाइलाई निर्देशन दिनुभएको थियो (परमेश्वरले बोल्नुभएको थियो) भनी गलत रूपमा दाबी गरेका छन्।

सन् १९३१ मा आएको “झूट” यो दाबी थियो कि बहिनी ह्वाइटले दानिएलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” सम्बन्धी झूटा दृष्टिकोणलाई अनुमोदन गर्नुभएको थियो। “दैनिक” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइलाई जनाउँछ भन्ने त्यो झूटा दृष्टिकोण एउटा “झूट” माथि आधारित थियो, जसले यो दाबी गर्थ्यो कि सन् १९१० मा एलेन ह्वाइटले A. G. Daniells लाई, आफ्ना प्रत्यक्ष लिखित शब्दहरू त्यसको विपरीत हुँदाहुँदै पनि, उनले र Prescott ले “दैनिक” लाई ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइको प्रतिनिधित्व गर्ने भनी राखेको दृष्टिकोण वास्तवमा सही थियो भनेर बताउनुभएको थियो।

“दैनिक” सम्बन्धी त्यो मिथ्या दृष्टिकोण, जो त्यतिबेला (१९३१) लाओडिसियाली एडभेन्टवादभित्र स्थापित गरियो, त्यही धार्मिक-वैचारिक आधार बन्यो, जसको प्रयोग गरेर इजकिएलले “शान्ति र सुरक्षा” भनेर वर्णन गरेको सन्देश निर्माण गरियो। त्यस मिथ्या आधारलाई समर्थन गर्न प्रयोग गरिने विभिन्न तर्कहरू ती विभिन्न नक्कली सिक्का र गहनाहरू हुन्, जुन मिलेरले आफ्नो सपनामा देखेका थिए। उनको सपनाको अन्त्यसम्म आइपुग्दा उनका मौलिक गहनाहरू पूर्ण रूपमा नक्कली वस्तुहरू र फोहरले ढाकिएका हुन्छन्, र त्यो फोहर तथा नक्कली गहना र सिक्काहरूले त्यही सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो तिनीहरूको यस आधारभूत त्रुटिमा आधारित थियो कि “दैनिक” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

इजकिएलको उक्त खण्डमा फोहर र नक्कली रत्नहरूलाई यस्तो “पर्खाल” को रूपमा चित्रित गरिएको छ, जुन यस्तो कमजोर गाराले बनाइएको छ कि यसले “आँधीबेहरीको हावा” वा “अतिप्रवाहित वर्षा” को दबाबमा टिक्न सक्दैन।

यहूदाबाट आएको अवज्ञाकारी अगमवक्ताले यारोबामलाई ताडना दिए, तर अन्ततः एक “गधा” र एक “सिंह”का बीचमा मरे। सिंहले बेबिलोनको प्रतिनिधित्व गर्दछ र गधाले इस्लामको। अवज्ञाकारी अगमवक्ताको मृत्युबाट प्रतिनिधित्व गरिएका ती दुई सिद्धान्त, जुन लाओडिसियन एडभेन्टवादले देख्न सक्दैन, पापसीको सन्देश (सिंह) र तेस्रो हायको इस्लामसम्बन्धी सन्देश (गधा) हुन्।

यहेजकेलको “आँधीबेहरीयुक्त हावा” अध्याय सत्ताईसमा “पूर्वीय हावाको दिनमा” रोकिने यशैयाको “कठोर हावा” को प्रतीक हो। यहेजकेलको “आँधीबेहरीयुक्त हावा” प्रकाश अध्याय सातका “चार हावा” पनि हुन्, जो परमेश्वरका सेवकहरूमा छाप लगाइन्जेल रोकिएका छन्। यहेजकेलको “आँधीबेहरीयुक्त हावा” अध्याय सैंतीसका “चार हावा” बाट आएको उहाँको सन्देश पनि हो, जसले सुकेका मृत हड्डीहरूलाई एउटा शक्तिशाली सेनाको रूपमा जीवनमा ल्याउँछ। “अनटेम्पर्ड मोर्टर” ले बनाइएको “पर्खाल” ढालिदिने यहेजकेलको “आँधीबेहरीयुक्त हावा” तेस्रो धिक्कारको पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो।

इजकिएलको “अत्यधिक झरी” पोपसत्ताको प्रतीक हो, र अझ विशिष्टरूपमा यो संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुने आइतबार व्यवस्था-संकटको अवधिको प्रतीक हो। गधा र सिंहको बीचमा मरेका यहूदाका आज्ञा नमान्ने अगमवक्ताले लाओडिकियाई एडभेन्टवादको मृत्युलाई प्रतिनिधित्व गरे, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा गधा (तेस्रो धिक्कार) को आगमन र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था (सिंह) को बीचमा घटित हुन्छ। लाओडिकियाई एडभेन्टवादको मृत्यु एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्यको अवधिमा हुन्छ, जुन राष्ट्रहरू क्रोधित भए तापनि सेप्टेम्बर ११, २००१ मा रोकिएर राखिएदेखि आरम्भ भएको थियो, र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुन्छ। आज्ञा नमान्ने अगमवक्ताद्वारा चित्रित गरिएझैं, तिनीहरूको मृत्यु यस कारणले ल्याइन्छ कि उनीहरू कहिल्यै पनि “ठट्टा गर्नेहरूको सभामा” नफर्कनु भनी प्रत्यक्ष रूपमा सचेत गराइएका थिए तापनि, तिनीहरू धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको कार्यपद्धतितर्फ फर्किए।

तिनीहरूको मृत्यु एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहासमा घटित हुन्छ। परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाइनेबित्तिकै नाश गर्ने स्वर्गदूतहरूले आफ्नो काम आरम्भ गर्छन्। सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि शीघ्रै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा, जीवितहरूको न्याय परमेश्वरको मण्डलीमा सम्पन्न हुन्छ, किनकि न्याय यरूशलेमबाट आरम्भ हुन्छ, र त्यो ती प्राचीन पुरुषहरूबाट आरम्भ हुन्छ, जो जनताका संरक्षक हुनुपर्ने थिए, तर जसले चार पुस्तासम्म आफ्ना जिम्मेवारीहरू त्यागेका थिए। त्यस अवधिमा छाप प्राप्त गर्नेहरू नै जातिहरूसामु उठाइने ध्वजा हुन्। शीघ्रै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि तिनीहरूलाई छाप लगाइन्छ, किनकि परमेश्वरको अर्को बथानलाई चेतावनी दिन सकिने एकमात्र उपाय भनेको आइतबारको व्यवस्थाको संकटमा परमेश्वरको छाप भएका पुरुष र स्त्रीहरूलाई देख्नु हो।

“पवित्र आत्माको कार्य संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा विश्वस्त तुल्याउनु हो। सत्यमा विश्वास गर्नेहरू सत्यद्वारा पवित्र ठहरिएर, उच्च र पवित्र सिद्धान्तहरूअनुसार आचरण गर्दै, परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरू र तिनलाई आफ्ना खुट्टामुनि कुल्चनेहरूबीचको विभाजन-रेखालाई उच्च, उदात्त अर्थमा प्रकट गरेकै द्वारा मात्र संसारलाई चेतावनी दिन सकिन्छ। आत्माद्वारा हुने पवित्रीकरणले परमेश्वरको छाप पाएकाहरू र एक जाली विश्राम-दिन मात्रैहरूबीचको भिन्नतालाई स्पष्ट रूपमा चिह्नित गर्दछ। जब परीक्षा आउनेछ, तब पशुको छाप के हो भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा देखाइनेछ। त्यो आइतबार मान्नु हो। जसले सत्य सुनेपछि पनि यस दिनलाई पवित्र ठानी रहिरहन्छन्, तिनीहरूले समय र व्यवस्था परिवर्तन गर्ने विचार गरेको पापको मानिसको हस्ताक्षर वहन गर्छन्।”
Bible Training School, December 1, 1903.

लाओदिकीय अड्वेन्टवादको मृत्यु उत्तरवर्षाको इतिहासको अवधिमा सम्पन्न हुन्छ, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा झरझरिन आरम्भ भयो, र छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा नापविना खन्याइन्छ, जब परमेश्वरले अनन्तकालका लागि छाप लगाइएका एक जनलाई स्थापित गर्नुहुन्छ र त्यसपछि ध्वजाजस्तै उच्च उठाउनुहुन्छ।

त्यो समयावधिमा, लाओदिकी Adventism भित्रका, जो पशुको छाप ग्रहण गर्न तयार हुँदैछन् र अन्ततः ग्रहण गर्नेछन्, तिनीहरूलाई इजकिएल अध्याय आठमा सूर्यको सामु दण्डवत् गर्ने पच्चीस जना पुरुषहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्। तिनीहरू त्यहीहरू हुन् जसले इजकिएलको झूटा “शान्ति र सुरक्षा” सन्देशलाई स्वीकार गरेका छन्, जसले त्यस इतिहासमा साँचो पहरदारहरूद्वारा घोषणा गरिँदै गरेको साँचो पछिल्लो वर्षा सन्देशको एक नक्कली रूपलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस झूटा पछिल्लो वर्षा सन्देशको आधारभूत जग भनेको दानियलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” ख्रीष्टको प्रतीक हो भन्ने पहिचान हो, जबकि वास्तवमा त्यो शैतानको प्रतीक हो। यही झूटो आधारभूत विश्वास त्यो सिद्धान्त हो, जसलाई “यरूशलेमका मानिसहरूमाथि शासन गर्ने ठट्यौली गर्ने मानिसहरू” आफ्नो काँचो पर्खाल खडा गर्न प्रयोग गर्छन्।

“दैनिक” लाई ख्रीष्टको प्रतीकका रूपमा पहिचान गर्ने कुरा ऐतिहासिक रूपमा 1931 मा एउटा “झूट” द्वारा स्थापित गरियो। त्यस समयदेखि नक्कली सिक्का र रत्नहरूको असंस्कारित पर्खाल खडा गरियो। त्यो “पर्खाल” माटो झार्ने मानिस आफ्नो भुइँलाई पूर्ण रूपमा शुद्ध गर्न आउँदा ढल्न नियत गरिएको छ। त्यो शुद्धीकरण इतिहासको भविष्यवाणीमूलक अवधिमा “आँधीबेहरी हावा” (सेप्टेम्बर 11, 2001 को गधा) र “अतिवृष्टिका वर्षाहरू” (चाँडै

आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको सिंह) को बीचमा सम्पन्न हुन्छ। त्यस इतिहासमा अवज्ञाकारी अगमवक्ता मारिन्छ र बेतेलका झूटा अगमवक्ताको चिहानमा गाडिन्छ। सिस्टर ह्याइटले भविष्यवाणीको “पर्खाल” लाई परमेश्वरको व्यवस्था भनी पहिचान गर्नुहुन्छ।

“यहाँ अगमवक्ताले त्यस्ता मानिसहरूको वर्णन गर्छन्, जो सत्य र धार्मिकताबाट व्यापक विचलन भएको समयमा, परमेश्वरको राज्यको आधारभूत सिद्धान्तहरूलाई पुनःस्थापित गर्न खोजिरहेका छन्। तिनीहरू परमेश्वरको व्यवस्थामा परेको भग्नावस्थाका मर्मतकर्ता हुन्—त्यो पर्खाल, जुन उहाँले आफ्ना चुनिएका जनहरूको सुरक्षाका निम्ति तिनीहरूका वरिपरि स्थापित गर्नुभएको छ, र जसका न्याय, सत्य, र पवित्रतासम्बन्धी आज्ञाहरूको आज्ञापालन नै तिनीहरूको स्थायी सुरक्षा हुनुपर्ने हो।”

“अस्पष्टता रहित अर्थ भएका शब्दहरूमा अगमवक्ताले पर्खाल निर्माण गर्ने यस बाँकी रहेका जनसमूहको विशिष्ट कार्यलाई ओँल्याउँछन्। ‘यदि तँले विश्रामदिनबाट आफ्नो खुट्टा फर्कायो भने, अर्थात् मेरो पवित्र दिनमा आफ्नो इच्छा पूरा गर्ने कामबाट; र विश्रामदिनलाई आनन्द, परमप्रभुको पवित्र दिनलाई आदरणीय भन्यौ भने; र आफ्नै मार्गमा नहिँडौ, आफ्नै इच्छा नखोजी, आफ्नै वचन नबोली उहाँको आदर गर्यौ भने: तब तँ परमप्रभुमा आनन्दित हुनेछस्; र म तँलाई पृथ्वीका उच्च स्थानहरूमाथि चढाउनेछु, र तेरा पिता याकूबको उत्तराधिकारले तँलाई पालन गर्नेछु: किनकि परमप्रभुको मुखले यो बोलेको छ।’ यशैया 58:13, 14।” Prophets and Kings, 678.

एड्भेन्टवादको चौथो पुस्ताको आरम्भ, तेस्रो पुस्ताको आरम्भझैँ, एउटा पुस्तकको प्रकाशनद्वारा चिह्नित हुन्छ। तेस्रो पुस्ताको आरम्भ W. W. Prescott को The Doctrine of Christ को प्रकाशनबाट भयो, र त्यो पुस्ताको अन्त्य Questions on Doctrine को प्रकाशनसँगै भयो। The Doctrine of Christ ले यस्तो सुसमाचार प्रस्तुत गर्‍यो जुन जानाजानी मिलेराइट भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशविहीन थियो। Questions on Doctrine ले यस्तो सुसमाचार प्रस्तुत गर्‍यो जसले ख्रीष्टद्वारा सम्पन्न हुने पवित्रीकरणको कार्यलाई इन्कार गर्‍यो। The Doctrine of Christ ले भविष्यवाणीमय इतिहासको (chazon) दर्शनको ज्योति हटायो, र Questions on Doctrine ले ख्रीष्टको “appearance” को (Mareh) दर्शनको ज्योति हटायो।

ती दुई पुस्तकहरूको बीचमा “ताम्बूजको लागि रोइरहेका स्त्रीहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको झूटा उत्तरवर्षाको सन्देश विकसित गरियो। त्यही इतिहासमा “१९३१ को झूट” लाई प्रवर्द्धन गरियो। त्यो तेस्रो पुस्ता (घिनलाग्दो कुरा) लाई पर्गामसको तेस्रो मण्डलीको समझौताद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ। तेस्रो मण्डलीमा रहेको समझौताको प्रतीकले, धर्मशास्त्रका लागि नियमहरू र चिकित्साका लागि नियमहरू निर्धारण गर्ने सांसारिक संस्थाहरूबाट मान्यता प्राप्त गर्ने प्रयासको कार्यलाई चिन्हित गर्दछ। सत्यसँग गरिएको समझौता तेस्रो पुस्तामै सम्पन्न भयो, जसमा भ्रष्ट पाण्डुलिपिहरूबाट अनुवाद गरिएका बाइबलहरूको प्रयोगको परिचय र त्यसप्रतिको जोड समेत समावेश थियो।

१९५७ मा, *Questions on Doctrine* नामक पुस्तकले सुसमाचारको मूल सत्यप्रति आत्मसमर्पणको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। त्यो सत्य यो हो कि येशू हामीलाई पाप “बाट” बचाउन मर्नुभयो, तर उहाँ हामीलाई पाप “भित्र” बचाउन मर्नुभएन। मानिस परमेश्वरको वचनप्रति आज्ञाकारी हुन सक्दैन भन्ने क्याथोलिक तथा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट शिक्षा शैतानको अनन्त तर्क हो। मानिस परमेश्वरको वचनप्रति आज्ञाकारी हुन सक्छ, र हुनैपर्छ, यद्यपि शैतानले “तिमीहरू निश्चयै मर्नेछैनौ” भनी दाबी गरे तापनि। पतित धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट दृष्टिकोण—कि मानिसहरूले पापमाथि विजय पाउन सक्दैनन्, र त्यसकारण येशूले आफ्नो दोस्रो आगमनमा जादुई रूपमा तिनीहरूलाई आज्ञाकारी यन्त्रमानवमा रूपान्तरण नगरेसम्म मानिसहरू परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति आज्ञाकारी हुन सक्दैनन्—*Questions on Doctrine* पुस्तकका शिक्षाहरूमा समावेश गरियो।

सन् १९५७ मा लौडिसियाली एड्भेन्टवादको चौथो पुस्ताको आरम्भ भयो, र त्यसको नचुनिएको पर्खाल (व्यवस्था) स्थापित भइसकेको थियो; यसरी त्यसले त्यो तर्क प्रदान गर्‍यो जसले एक सय चवालीस हजारको छाप लगाइने समयको अन्त्यमा ती पच्चीस प्राचीन पुरुषहरूलाई सूर्यतर्फ झुक्न दिनेछ। त्यो नचुनिएको पर्खाल, अर्थात् परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नु असम्भव छ भन्ने विश्वास, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा, मण्डली र राज्यको

पृथक्करणको “पर्खाल” हटाउँदा बहाइन्छ। आइतवारको व्यवस्था नै त्यो अतिवृष्टि हो, अथवा यशैयाले व्यक्त गरेझैं, त्यो उम्लौंदो प्रहार हो, र त्यो बाढी संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा शत्रु (पोप) “बाढीजस्तै” (उल्टो विपत्ति) भित्र पस्छ, र त्यही बेला “झण्डा” उसको विरुद्ध उठाइन्छ। त्यही बेला “दैनिक” को गलत प्रयोगमाथि लाओदिकियाई एडभेन्टवाले खडा गरेको “अमसिनो पर्खाल” बगाइन्छ।

तिनीहरूका कामअनुसार, त्यसैअनुसार उहाँले प्रतिफल दिनुहुनेछ—आफ्ना विरोधीहरूमाथि क्रोध, आफ्ना शत्रुहरूलाई बदला; टापुहरूलाई पनि उहाँले प्रतिफल दिनुहुनेछ। त्यसैले पश्चिमबाट तिनीहरूले परमप्रभुको नामको भय मान्नेछन्, र सूर्योदयको दिशाबाट उहाँको महिमाको। जब शत्रु बाढीजस्तै आएर पस्नेछ, तब परमप्रभुको आत्माले त्यसको विरुद्धमा झण्डा उठाउनुहुनेछ। अनि उद्धारकर्ता सियोनमा आउनुहुनेछ, र याकूबमा अपराधबाट फर्कनेहरूका लागि पनि, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। “मेरो तर्फबाट तिनीहरूसित यो मेरो करार हो,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मेरो आत्मा, जो तँमाथि छ, र मेरा वचनहरू, जुन मैले तेरो मुखमा राखेको छु, तेरो मुखबाट, न त तेरो सन्तानको मुखबाट, न त तेरो सन्तानका सन्तानको मुखबाट, अबदेखि सदासर्वदासम्म हट्नेछ,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। उठ, प्रकाशमान हो; किनकि तेरो ज्योति आएको छ, र परमप्रभुको महिमा तँमाथि उदाएको छ। किनकि हेर, अन्धकारले पृथ्वीलाई ढाक्नेछ, र घोर अन्धकारले जातिहरूलाई; तर परमप्रभु तँमाथि उदाउनुहुनेछ, र उहाँको महिमा तँमाथि देखिनेछ। अनि अन्यजातिहरू तेरो ज्योतिर्तर्फ आउनेछन्, र राजाहरू तेरो उदयको चमकतर्फ। यशैया 59:18–60:3.

परमेश्वरको महिमा उहाँका जनहरूमाथि भएको बेला अन्यजातिहरू उज्यालोतर्फ आउँछन्, र यो त्यतिबेला हुन्छ जब शत्रु बाढीजस्तै पसेर आउँछ। जब त्यो शत्रु यसरी पसेर आउँछ, तब परमेश्वरले उसको विरुद्धमा एउटा ध्वज (निशान) उठाउनुहुन्छ। जुन जनहरूप्रति अन्यजातिहरूले प्रतिसाद जनाउँछन्, तिनीहरूमाथि रहेको प्रभुको महिमा उहाँकै चरित्र हो, र उहाँको चरित्रले पाप गर्दैन। पुरुष र स्त्रीहरूले पापमाथि विजय प्राप्त गर्न सक्दैनन् भनी सिकाउने सन्देश शान्ति र सुरक्षाको एउटा झूटा सन्देश हो। त्यो सन्देश पछिल्लो वर्षाको एक झूटा सन्देश हो, जुन साँचो पछिल्लो वर्षाको सन्देशको समयमा घोषणा गरिन्छ; र त्यो साँचो सन्देश ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आइपुग्यो। त्यो झूटा सन्देश परमेश्वरको व्यवस्थासम्बन्धी एक झूटा सन्देश हो, जुन “पर्खाल” हो। त्यो झूटा सिद्धान्त Questions on Doctrine पुस्तकमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले लाओडिसियन एडभेन्टवादको चौथो र अन्तिम पुस्ताको आगमनलाई चिह्नित गर्‍यो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, लाओडिसीयन एडभेन्टवादका चार विद्रोहहरू अन्तिम पुस्तालाई तिनीहरूका पितृहरूका पापहरूसहित परीक्षामा ल्याइपुगे। त्यस मितिमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूतर्फ फर्कन निर्देशन दिनुभयो, ताकि तिनीहरूले मिलेरका रत्नहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको आधारभूत सन्देशलाई बुझ्नु र स्वीकारून्। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे भने, तिनीहरूले पछिल्ला वर्षा भेट्नुपर्ने थिए, जसलाई यर्मियाले “विश्राम” भनेका थिए। प्राचीन मार्गहरूतर्फ फर्कने आह्वान १८६३ को विद्रोह उत्पन्न गराएको परीक्षाको पुनरावृत्ति थियो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, जुन यशैयाको “पूर्वीय दिन र कठोर बतास” को दिन हो, “दाखबारीको गीत” गाड्ने थियो, तिनीहरूद्वारा जसले प्रकाशको पुस्तक अध्याय चौध, पद तीनमा, र साथै अध्याय पन्ध्र, पद तीनमा, मोशा र थुमाको गीत गाउँछन्। त्यो गीत लाओडिसियाको सन्देश हो, जसले यो पहिचान गराउँछ कि पहिले चुनिएका मानिसहरू त्यसबेला पन्छाउँदै थिए, किनकि परमेश्वर त्यसबेला आफ्नो दाखबारी त्यस्ता पुरुष र स्त्रीहरूलाई दिनुहुने प्रक्रियामा हुनुहुन्थ्यो जसले दाखबारीका अभिप्रेत फलहरू उत्पन्न गर्ने थिए। त्यो दाखबारीको सन्देश लाओडिसियालाई दिइएको सन्देश हो, जुन १८८८ को विद्रोहको समयमा जोन्स र वैगनरद्वारा प्रस्तुत गरिएको सन्देश थियो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा उत्तरवर्षा आरम्भ भयो, र हबक्कूक अध्याय दुईको विवादमा त्यसले त्यस्तो एक वर्गलाई पहिचान गराउँछ जसले दुई पाटीहरूको सन्देश प्रस्तुत गरे, किनकि उनीहरू यर्मियाका पुराना मार्गहरूमा फर्केका थिए र “विश्राम र ताजगी” प्राप्त गरिरहेका थिए, जसलाई यशैयाले त्यस्ता मानिसहरूमाथि ल्याइने कुरा भनेर चिनाउँछन्,

जसको पद्धति “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” हो। उनीहरू संलग्न भएको त्यो विवाद एउटा झूटो उत्तरवर्षाको सन्देशको विरोधमा थियो, जुन “तमूजका निम्ति रोइरहेका स्त्रीहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, र जसले निदाइरहेका लाओडिकीया-सम्बन्धी मानिसहरूलाई शान्ति र सुरक्षा को सन्देशद्वारा प्रोत्साहित गरिरहेको थियो।

शान्ति र सुरक्षा सन्देशले यो दाबी गर्दछ कि पुरुष र स्त्रीहरूले पाप नगरी रहनु असम्भव छ, र त्यसकारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई केवल तिनीहरूको पापहरू “मै” धर्मी ठहराउन सक्नुहुन्छ र ठहराउनुहुनेछ। ती घमण्डी मानिसहरूले दाबी गर्छन् कि तिनीहरूको शान्ति र सुरक्षा सन्देश नै विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने साँचो सन्देश हो, जुन जोन्स र वाग्नरले प्रस्तुत गरेका थिए, तर यसले यो सत्यलाई छोडिदिन्छ कि जसलाई परमेश्वरले धर्मी ठहराउनुहुन्छ, उसलाई उहाँले पवित्र पनि पार्नुहुन्छ; किनकि परमेश्वर मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूमै बचाउन मर्नुभएन, तर तिनीहरूका पापहरूबाट बचाउन मर्नुभयो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ ले एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने अवधिको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, जसको निष्कर्षमा एउटा वर्गले परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्दछ—जसको प्रतिनिधित्व ती मानिसहरूले गर्छन् जो मण्डलीभित्र र देशमा भएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्छन् र विलाप गर्छन्—र अर्को वर्गले मन्दिरतर्फ आफ्नो पिठ्युँ फर्काएका छन्, जहाँ तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम कार्य सम्पन्न भइरहेको छ, र तिनीहरू सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका छन्। मिलेरवादीहरूको इतिहासले तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको इतिहासलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ, र यसो गर्दा यसको चरमबिन्दु पछिल्लो वर्षाको सन्देश र त्यसले खान रोज्नेहरूमा उत्पन्न गर्ने अनुभवसँग सम्बन्धित छ।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा जारी राख्नेछौं।

“पहिल्यैदेखि बनाइएका धारणाहरू त्याग्न अनिच्छुक हुनु, र यस सत्यलाई स्वीकार नगर्नु, मिनियापोलिसमा भाइ वाग्नर र जोन्सद्वारा प्रभुको सन्देशको विरुद्ध प्रकट गरिएको विरोधको ठूलो अंशको मूलमा थियो। त्यस विरोधलाई उक्साएर शैतान हाम्रो जनताबाट, ठूलो मात्रामा, पवित्र आत्माको त्यो विशेष सामर्थ्य टाढा राख्न सफल भयो, जुन परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिन आतुर हुनुहुन्थ्यो। शत्रुले तिनीहरूलाई त्यो प्रभावकारिता प्राप्त गर्नबाट रोकेको थियो, जुन तिनीहरूको हुन सक्थ्यो, यदि तिनीहरूले पेन्टेकोस्टको दिनपछिका प्रेरितहरूले जस्तै संसारमा सत्यको घोषणा गरेका भए। आफ्नो महिमाले समग्र पृथ्वीलाई प्रकाशमान पार्नुपर्ने ज्योति प्रतिरोध गरियो, र हाम्रै आफ्ना भाइहरूको कार्यद्वारा त्यो संसारबाट ठूलो मात्रामा टाढा राखिएको छ।” Selected Messages, book 1, 235.